

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3060/2019. (III. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.633.687/201732. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panasz indítványt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.633.687/201732. számú végzése ellen.
- [2] A Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.633.687/201732. számú végzésével az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: PKKB) 0101-11.Vh.3867/2016/18. számú végzésével kijavított 0101-11.Vh.3867/2016/11. számú végzését – amelyben az indítványozó végrehajtási kifogását elutasította – helybenhagyta.
- [3] Az indítványozó az ügy alapját képező végrehajtási eljárásban mint végrehajtást kérő vett részt és azért nyújtott be végrehajtási kifogást a végrehajtóval szemben, mivel álláspontja szerint az egyes végrehajtási cselekmények elmulasztásával gátolta a végrehajtási eljárás sikeres lefolytatását. Az indítványozó a következőket sérelmezte: a végrehajtó nem bírságolta meg az adóst, aki a lefoglalás alatt lévő gépjárművét nem állította elő az árverésre, illetve a végrehajtó az adósnak az indítványozó által megjelölt lakcímén nem kísérelte meg a foglalást.
- [4] A PKKB 0101-11.Vh.3867/2016/11. számú végzésével az indítványozó kifogását elutasította. A rendbíróság kiszabásával kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy mivel az adós sem a lefoglalásról, sem az árverésről nem értesült, így az árverés elmulasztásának jogkövetkezményei sem alkalmazhatóak, ezért a végrehajtó nem követett el jogszabálysértést azzal, hogy nem szabott ki rendbíróságot. Az adósnak az indítványozó által megjelölt lakcímén történő foglalás elmulasztásával összefüggésben a bíróság megállapította, hogy a végrehajtó rendszeresen megkereste a lakcímnnyilvántartót, azonban a nyilvántartás szerint az adós vagy nem rendelkezett bejegyzett lakcímmel, vagy a bejelentett lakcímen nem volt fellelhető. Az adós az indítványozó által megjelölt címen szintén nem volt fellelhető, és mivel a lakcímnnyilvántartó sem tartalmazott adatot arra nézve, hogy ezen a címen az adós fellelhető lenne, a végrehajtónak nem volt törvényes indoka arra, hogy a helyszínen újból megjeljen. A fenti indokok alapján a bíróság az indítványozó kifogását elutasította.
- [5] A Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.633.687/201732. számú végzésével a PKKB végzését helybenhagyta, ugyanakkor rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el az indítványozó azon kifogását, amely szerint a végrehajtó tájékoztatási kötelezettségét elmulasztotta. A másodfokú bíróság végzésének indokolásában ezért meghatározta, hogy az elsőfokú bíróságnak e kifogás elbírálása során mit kell vizsgálnia.
- [6] Az indítványozó szerint a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.633.687/201732. számú végzése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az indítványozó szerint azért sérül, mert a bíróságok jogértelmezése alapján a végrehajtó előnyösebb helyzetbe kerül mint a végrehajtást kérő. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét pedig abban látja, hogy a törvényben meghatározott határidőt a bíróság jelentősen túllépte.
- [7] 2. Az indítványozó – az Alkotmánybíróság főtítkárnak tájékoztatására válaszolva – 2017. november 29-én érkezett újabb beadványában továbbra is kérte az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. Álláspontja szerint a végrehajtási ügyben eljáró bíróságok – az észszerű határidőn túli eljárás mellett – azzal is megsértették a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, hogy beadványait részben figyelmen kívül hagyták, illetve a Fővárosi Törvényszék által megállapított eljárási szabálysértés ellenére mégis illetékfizetésre kötelezték.
- [8] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról

dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság tanácsa az alábbiakat állapította meg.

- [9] A Fővárosi Törvényszék – az indítványozó által támadott – végzését végrehajtási kifogás elutasításával összefüggésben hozta meg. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt csak az ügy érdemében hozott, vagy az eljárást befejező egyéb bírósági döntéssel összefüggésben lehet előterjeszteni, „[a]z Alkotmánybíróság visszautasítja az olyan alkotmányjogi panaszt, amelyet nem ilyen határozattal szemben kezdeményeztek” {3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [10] Az Alkotmánybíróság a 3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [9] bekezdésében rámutatott, hogy „[a] végrehajtási kifogás a végrehajtás foganatosítása során a végrehajtó intézkedésével szemben igénybe vehető jogorvoslat, amelyet nemperes eljárásban bírál el a bíróság. [...] A kifogás tárgyában való döntéssel a bíróság a kifogásolt intézkedést megsemmisítheti és a végrehajtót új intézkedés megtételére kötelezheti [a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 217/A. § (4) bekezdés]. A végrehajtási kifogásnak nincs az eljárás folytatására halasztó hatálya [Vht. 222. §]. A végrehajtási kifogásra vonatkozó rendelkezések alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által sérelmezett, a végrehajtási kifogásait elutasító jogerős végzést a bíróság nem az ügy érdemében, de nem is a végrehajtási eljárás befejezése tárgyában, hanem a végrehajtási eljárás során hozta meg, ezért a döntés ellen alkotmányjogi panasznak nincs helye” {megerősítette többek között: 3252/2014. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [5], 3197/2016. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [28], legutóbb a 3168/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [46]–[47]}.
- [11] Az indítványozó – végrehajtást kérő – a végrehajtó tevékenysége, illetve egyes tevékenységek elmulasztása miatt élt kifogással. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzés a végrehajtási eljárás során a végrehajtó tevékenységével összefüggésben született, amely azonban nem tekinthető az ügy érdemében hozott döntésnek. A Fővárosi Törvényszék támadott végzése ugyanakkor nem tekinthető az eljárást befejező egyéb döntésnek sem, mivel – az előbbiek mellett – a végrehajtási eljárás még folyamatban van. Mindezekre tekintettel – figyelembe véve az Alkotmánybíróságnak a fent idézett végzésekben kialakított gyakorlatát – a Fővárosi Törvényszék támadott végzése ellen alkotmányjogi panasz előterjesztésére az Abtv. 27. §-a alapján nincs lehetőség.
- [12] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa nem felel meg az Abtv. 27. §-ban előírt követelményeknek, ezért az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján az indítványt visszautasította.

Budapest, 2019. március 12.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1951/2017.

